

ved disse ældre Bestemmelser, før vi en Gang komme til en almindelig Lønningslov. Men indtil dette sker, mener jeg, det vilde være heldigt i de enkelte Tilfælde, som i Tidens Løb kommer for, at søge at faa Spørgsmaalet løst paa en nogenlunde rimelig og retfærdig Maade og saa vidt muligt i Overensstemmelse med de Ønsker, som næres af vedkommende Embedsmænd.

Hage: Jeg skal blot bemærke i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelse om, at Embedet vil blive bedre nu, end det var tidligere, at det er jo ingenlunde givet. Ganske vist kan den nuværende Skovrider, som baade er en ældre Mand og ingen økonomisk Magt har over Jorden, maaske ikke faa 200 Kr. ud af den, men derfor er det ikke givet, at en yngre, paa Agerbrugets Omraade mere virkekraftig Mand maaske dog kunde faa de 200 Kr. ud deraf. Det drejer sig om en Snes Tdr. Land, og 10 Kr. pr. Td. Land maa dog siges at være et Maal, som kan naas af en Mand, som har Lyst, Evne og Kraft til at drive Jorden.

Efter den højtærede Ministers Udtalelser er han mest sindet til at afvente den Tid, hvor hele Lønningsspørgsmaalet kommer til Behandling paa Rigsdagen, inden han tager Position til Lønningsspørgsmaalet, men paa den anden Side udtalte han, hvad der glædede mig, at man jo i enkelte Tilfælde kunde raade Bod paa Mangler. Det er netop det, jeg har ønsket, og jeg tror i Virkeligheden, at Embedsmændene og Funktionærerne ville være bedre tjente med et saadant Standpunkt fra Ministerens Side end med en Henvisning til en Lønningslov, som maaske bliver vedtagen om 30 Aar, maaske 50 Aar eller maaske endnu senere. Men der er dog enkelte Forhold, der kunne rettes; jeg har saaledes fremdraget Byggelaanene, og jeg vil fremhæve, at efter min Opfattelse er det en ganske uretfærdig Praksis, man har indført — jeg tror, det var for 8 Aar siden. Man paalagde den Gang Funktionærerne og Embedsmændene $\frac{1}{6}$ af Byggeudgifterne; hvorfra man hentede det, ved jeg ikke. Daværende Finansminister Estrup modsatte sig det ogsaa, men gik til Slutning ind derpaa for at faa en Afgørelse af dette Spørgsmaal. Det har i mine Øjne altid staaet som en stor Ubilighed, at Skovriderne skulle udrede denne ene Sjettedel, thi naar en Embedsmand trænger til en Bolig, er det Statens saavel som den private Skovejers Pligt at skaffe ham en Bolig. Det viser sig ogsaa, at

man søger at komme bort fra denne uheldige Praksis; jeg har allerede udtalt min Glæde over, at Ministeren paa Landbrugsministeriets Budget har søgt at komme mere og mere bort fra den ene Sjettedel, og jeg haaber, at den efterhaanden forsvinder; thi det er ikke korrekt, at Staten paalægger sine Funktionærer at yde Bidrag til at faa en anstændig Bolig.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Jeg vil kun sige til det ærede Medlem (Hage), at saa vidt jeg erindrer, paahviler det disse Funktionærer at afholde hele den Udgift, der medgaar til Opførelsen af ny Bopæl og Bygninger, ved Byggelaan, saaledes at det ikke er nogen særlig stor eller urimelig Fordring, naar det nu foreslaas, at de skulle afholde $\frac{1}{6}$ af de nævnte Udgifter ved Byggelaan.

Ahlefeldt-Laurvig: Jeg vil kun gøre ganske faa Bemærkninger. Det har glædet mig i høj Grad, at det ærede kongevalgte Medlem (A. Hage) udtalte de Ord, han gjorde, ligesom det ogsaa har glædet mig at høre, at den højtærede Minister vil handle — saaledes forstod jeg ham — i Favør af Skovriderne; thi Forholdene ere for Øjeblikket vanskelige for Forstetaten. Der er ikke Tvivl om, hvad ogsaa det ærede kongevalgte Medlem sagde, at Statens Skovridere ere uheldigt stillede. De private Skovejere have langt lettere ved at faa dygtige Kræfter til deres Skovdistrikter, end Staten har, eftersom de kunne vælge mellem de yngre Forstmænd. De, der gaa i Statstjeneste, skulle først være Skovfogeder, rykke derfra op i et 2den Klasses Embede og kunne til Slutning opnaa et 1ste Klasses Embede. Naar der derimod paa et af de større Godser her i Landet bliver Plads ledig, kan vedkommende Besidder eller Ejer henvende sig til alle de unge Forstmænd og vælge den absolut dygtigste. Hvis derfor Lønningerne ikke blive større og Stillingen i det hele forbedret for Statens Skovridere, er der ikke Tvivl om, at alle de bedste Kræfter i Fremtiden ville gaa i de private Skovejeres og ikke i Statens Tjeneste. Der foreligger her en Fejl fra Statens Side, og jeg vilde ønske, den kunde redresseres noget. Det lader jo ogsaa til, at den højtærede Minister gerne vil handle i Favør af Statsskovriderne, hvad jeg, som sagt, tror vil være heldigt for Statens Skovvæsen.

Hage: Den højtærede Minister udtalte, at det maa siges at være ganske hu-